உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தம்.

தொகுதி ௬.] 1917௵ ஏப்ரல்மீ [பகுதி ௪.

சாந்தோக்யோபநிஷத்து.

முதலாவது பிரபாடகம்.

கண்டம் ௮.

சாலாவத்யரென்னும் சிலகரும், சைகிதாயனரென்னும் தால்பியரும், ஜைவலியென்னும் பிரவாகணரும் உத்கீதவிஷயத்தில் வல்லவராயிருந்தனர். இம்மூவரும் உத்கீத விஷயத்தில் சம்வாதஞ் செய்யவாரம்பித்தனர்.

உ. பிரவாகணர் மற்றிருவரைநோக்கிப் பிராமணர்களாகிய நீங்களிருவீரும் உங்கள் வசனத்தைச் சொல்வீராக நான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேனென்றனர்.

௩. சிலகர் தால்பியரை நோக்கிக் கேள்வி கேட்க வாரம்பித்தனர். (அவருக்குத் தால்பியர் பதிலுரைத்து வந்தனர்)

௪. சாமத்திற்குக் கதியெது? ஸ்வரம். ஸ்வரத்திற்குக் கதியெது? பிராணன். பிராணனுக்குக் கதியெது? அன்னம். அன்னத்திற்குக் கதியெது? ஜலம.

௫. ஜலத்திற்குக் கதியெது? சுவர்க்கலோகம். சுவர்க்கலோகத்திற்குக் கதியெது? இதற்குமேல் ஸாமத்தை அப்பியாசிப்பதில்லை. ஸாமம் சுவர்க்கத்தைப்பற்றித் தோத்திரஞ் செய்வதனால் ஸாமத்தைச் சுவர்க்கத்தில் தாபிப்போம்.

௬. சிலகர்—சாமம் பிரதிஷ்டிதமென எவன் விபரீதமாகச் சொல்லுவனோ அவன் தலைவெடித்துப் போம்.

௭. தால்பியர்—அந்த இவ்வுண்மை உம்மிடமறிந்து கொண்டேன். சிலகர்—அங்ஙனமேயறிக. சுவர்க்கலோகத்திறகுக் கதியெது? இவ்வுலகம். இவ்வுலகத்திற்குக்கதியெது? இதற்குமேல் சாமத்தை அப்பியாசிப்பதில்லை, சாமம் பிரதிஷ்டையைத் தோத்திரஞ் செய்கிறபடியால் இவ்வுலகத்தில் தாபிப்போம்.

௮. பிரவாகனர்—அங்ஙனம் சொல்லற்க, சொல்பவன் தலைவெடித்துப் போவதாக. தால்பியர்—அந்த இவ்வுண்மை உம்மிடமறிந்து கொண்டேன். பிரவாகனர்—அங்ஙனமே யறிக.

கண்டம் ௯.

சிலகர்—இந்த லோகத்திற்குக் கதியெது? பிரவாகனர்—ஆகாயம், ஆகாயத்திலேயே சகல பூதங்களுமுண்டாகின்றன. லயமாகின்றன. ஆகாயம் பெரிது அதே பராயனம்.

௨. உத்கீதம் பரமாத்ம சம்பந்தம், அனந்தம் இதனுண்மையறிந்து எவன் உபாசிக்கின்றானோ அவனுக்குப் பரமாத்ம சம்பந்தமான ஜீவனமுண்டாகிறது. உலகங்களையும் ஜயிக்கின்றான்.

௩. உனது பிரஜைகள் எதுவரையில் உத்கீதத்தை உபாசிக்கிறார்களோ அதுவரையில் அவர்கட்குப் பரமாத்ம சம்பந்தமான ஜீவனமிருக்குமெனச் சௌனகர் உதரசாண்டில்யருக்குச் சொன்னார்.

௪. இவ்வுலகத்தில் அங்ஙனமே எவன் உத்கீதத்தையுபாசிக்கின்றானோ அவனுக்குப் பரமாத்ம சம்பந்தமான ஜீவன முண்டாகும்.

மணவழகு.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஜீவேசுரலக்ஷணம்.

பதி, பசு, பாசம் என்ற முப்பொருளும் அநாதிநித்யம். பாசமென்ற மாயை சகலப் பிரபஞ்சங்களுக்கும் சகலஜீவ சூக்குமசரீர தூலசரீரங்களுக்கும் உபாதானகாரணம், கர்மானுகுணமாய எல்லாவிதசரீரங்களையும் அடைந்து ஜனன மரணச் சுழலிற்பட்டும் சுவர்க்கநரக மெய்தியும் வருந்துவதும் பரமேசுரனையறிந்து வழிபட்டு அவனருள்பெற்று முத்தியில் நித்யாநந்தப் பெருவாழ்வடைவதும் ஜீவன். அநாதியே ஆணவமலத்தில் கேவலாவத்தைப்பட்டுக் கிடக்கும் ஜீவர்களுக்குத் தனுகரணபுவன போகங்களைக் கொடுத்துப் பக்குவப்படுத்தி முத்தியின்பந் தருதற்பொருட்டுப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் ஆகிய ஐந்தொழில் புரிந்தருளும் முற்றறிவும் அளவிலாற்றலும் பேரின்பமும் உடைய எங்கும் நிறைபரம்பொருளே பதி. உலகிலுள்ள எல்லாமதங்களும் தெய்வத்துக்கொவ்வொரு பெயர்தத்தம் பாஷைகளில் கூறிவணங்குகின்றனர். ஜீவர் பலர், தெய்வம் ஒன்று. பிரமம் கிளிஞ்சிலில்வெள்ளி போல இல்லாத மாயையிற்றோன்றிய தாய்க்கூறும் அவித்தையிற பிரதி பிம்பித்து ஜீவனாயதென்றும் அந்த அஞ்ஞானம் நீங்கினாற் பிரமமேயென்றும் கூறிப்பிரமத்துக்கு அஞ்ஞானங் கூறுகை பிழை. நாஸ்திகர் பிரமம் இல்லை யென்கின்றனர். மாயாவாதிகள் பிரமமுளது அது நானே வேறில்லை என்கின்றனர். நாத்திகர்தாம் அறியாத உண்மையைக் கூறுகின்றனர். மாயா வாதிகள் பிரமம் இருப்பது போலக் கூறித் தம்மைத்தவிர வேறில்லை என்று ஏமாற்றம் கூறுகின்றனர். நீ பிரமமானால் பிரமவிலக்கணங்களில்லையே யெனில் மறைந்திருப்பதாய்ச் சாக்குகள் கூறி அறியாரை மருட்டுகின்றனர். அதனாலே தாயுமான சுவாமிகள்,

"யாங்களே தெய்வமெனறிடும் பாதகத்தவரும்." எனவும்

திருவாசகம்.

"மிண்டிய மாயாவாத மென்னும், சண்டமாருதஞ்
சுழித்தடித்தாஆர்த்து" எனவும் கூறுகின்றனர்.

சைவரும், வைணவரும், முகமதியரும், கிறித்துவரும், ஏனைய ஆஸ்திகரும் இந்த மாயாவாதத்தில் மயங்காது அவ்வவர் தெய்வத்தை நம்பி வழிபட்டுய்யவேண்டும.

எல்லாவிதத்திலும் தாழ்மைப்பட்ட ஜீவனைப் பிரமமென்றுபத்தியை விடுத்துக் கெடுதியடையாதிருக்க வேண்டுகின்றனன்.

தலைமைவகித்த யோகிகள் வேதங்கள் உபநிடதங்கள் வேதாந்த சூத்திரம், ஆகமங்கள், சித்தாந்த நூல்களனைத்தும் கடவுளை வழிபட்டுச் சீவர் முத்தியடையும் மார்க்கங்களையே கூறுகின்றன. பிரமமொன்றே யுளதெனில், வேதாதிகள் யாருக்குயார் எதற்குக் கூறப்பட்டன. பிரமம் உபாதி வசத்தால் மயங்கியிருக்கிறது, உபாதி நீங்கினபோது பிரமம் பிரமமேயாம் எனில், அந்தப்பிரமம் முன்போல் மறுபடியும் உபாதியால் மயங்கும். ஆதலால் காரணமின்றி அஞ்ஞான மடைந்த பிரமம் என்றும் ஜனன மரணப்பட்டுழன்று துன்புறவே செய்யும். ஜீவனே பிரமமானால் வேதாதி நூல்களும் உபாசனை மார்க்கமும், ஞானமும் பயனற்றனவே யாம்.

சுவேதாசுவதரோபநிடதம்.

க்ஷரம் பிரதானமமிருதா க்ஷரம் ஹர:
க்ஷராத்மாநா வீசதேதேவ ஏக:
தஸ்யா பித்யாநத்யோ ஜநாத்தத்வ பாவாத்
பூயச்சாந்தேவிச்வமாயாநிவ்ருத்தி:—

பிரதானம் (மாயை) மாறுவது, அழிவிலுயிர் மாறாதது, பிரதானம், ஜீவனிரண்டையும் ஒரேதேவனாகிய அரன் ஆள்கின்றனன் அவனது மிக்க முன்னாலும், யோகத்தாலும், அத்தன்மையைப் பாவித்தலாலும், இறுதியில் எல்லாமாயையும் நீங்குகிறது.

சுவேதா 5—1

வித்யா வித்யே நசதே யஸ்து சோந்ய:

ஜீவனையும் பிரதானத்தையும் ஆள்பவன்.

சுவேதா 6-23
யஸ்யதேவே பராபக்தி:
யதாதேவே ததாகுரௌ.

"எவனுக்குத் தெய்வத்தினிடத்தில் மேலானபக்தி யுளதோ, எப்படி தெய்வத்தினிடத்தில் பத்தி அப்படி குருவினிடத்தில் உளதோ."

அவனே ஞானுக்கதிகாரி யென்று உபநிடதம் கூறுகின்றது.

தன்னையே தெய்வமென் றெண்ணி யிருப்பவனுக்கு ஒரு தெயவத்தினிடத்தில் எப்படிப்பத்தியுண்டாம், நமக்குத் தநுகரண புவனபோகங்களை நம்பயன் கருதிக் கொடுத்தருளும் கடவுள் உபகாரத்தைமறந்து நம்மையே கடவுளென் றகங்கரிப்பது எத்தனைப் பெரும்பாவம். இதனானே

போற்றிப்பஃறொடை

அவிகாரம் பேசுமகம்பிரமக்கரார் வெளியாமிருளில் விடாதே. எனவும்

சங்கற்ப நிராகரணம்

மாயாவாதப் பேயா வுனக்குத் தேவரிலொருவ ருண்டாக
மேவரு நரகம்வி டுத்தலோ வரிதே.

எனவும் வற்புறுத்திக் கூறின.

ஆதலால் எல்லாம்வல்ல கடவுளை ஜீவனில் வேறென் றறிந்து அவனை வழிபடலே நன்னெறி.

(இன்னும் வரும்)

M. V. S. முத்தைய பிள்ளை.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தீட்சை.

இப்போது தமியேன் பிரசங்கம் செய்யப்புகுந்த விஷயம் தீக்ஷை யென்பதாகும். இத்தீக்ஷையின் பொருளையும், அதன் பிறப்பையும் தொகையையும் வகையையும், அதனை ஈவோர் ஏற்போர் இலக்கணங்களையும், அதனைப் பெற்றோர் அனுட்டிக்கவேண்டிய முறைகளையும், அதனை அனுட்டிப்போர் அடையும் பயனையும் ஆகிய இவ்வைந்தின் கூறுபாட்டினைத் தனித்தனி எடுத்துக்கூறின் என் விருப்பம் ஒருவாறு முடியுமெனக் கருதுகின்றேன்.

முதலாவது-தீட்சை யென்றால் என்னை? இம்மூவெழுத்தொருமொழி ஆரியத்தில் தீக்ஷா எனப்படும். அது, "ஆவீறையும்" என்ற விதிப்படி தமிழ் மொழியாங்கால் 'தீக்கை' எனவாகும். தீக்ஷா என்பதில் தீ என்பது தானம் எனவும் க்ஷா என்பது க்ஷயம் எனவும் பொருள்படும். தானம் என்றால் யாது? தானம் என்பது ஆன்மாக்களுக்குப் புத்தி, முத்திகளாகிய இஷ்டகாமியங்களைத் தருவதாம். க்ஷயம் என்றால் யாது? க்ஷயமாவது ஆன்மாக்களை அநாதியாய்ப் பந்தத்தில் உட்படுத்தி நிற்கும் பாசங்களைப் போக்குவதாம். ஆகவே தீட்சை எனபதற்கு ஆன்மாக்களாகிய நம்போலியர்க்கு இம்மையிலே வேண்டுவனவாகிய இஷ்டகாமிய போகங்களை அருள்செய்து மறுமையில் நீங்கரிய பாசத்தொடர்பு அறுத்துப் பேரானந்த வாழ்வைத் தருவதாம் என்பது திரண்ட பொருளாகும். இப்போது தீட்சையின் பொருள் ஒருவாறு கூறப்பட்டது.

இனி இரண்டாவதாக தீட்சையின் தோற்றம் யாது? அதுஎத்துணைப் பாகுபாடுடையது? தோற்றம்—அநாதி மலமுத்தராகிய பரமசிவன் ஆன்மாக்களின் பந்த மோக்ஷங்களின் பொருட்டுக் கருணை திருவுருவாய்த் தமது திருமுகத்தினின்று இத்திருநாமத்துடன் இச்சத்தியைத் தோற்றுவித்து விதநியே சுராராதிகிரமமாக இருடிகட்கும், தேவர்கட்கும், விஞ்ஞானகலராதி ஆன்மாக்களுக்கும் பரவச்செய்வித்தார்.

அது பௌதிகீ எனவும் நைஷ்டிகீ எனவும் இருவகைத்து. பௌதிகீ யென்பது பூதசம்பந்த முடையது. அதாவது, விசித்திரமான அபீஷ்ட போகங்களைக் கொடுத்துப் பின்னர் நிர்திர்ஸ்யானந்த மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பது. நைஷ்டிகீ யென்பது நிஷ்டை சம்பந்தமுடையது. அதாவது நிஷ்டையுடையோராகிய தவத்தவர்களுக்கு அணிமாதி சித்திகளைக் கொடுத்துப் பின்னர் பேரானந்தத்தைத் தருவது.

பின்னும் இத்தீட்சை சாபேக்ஷ, நிராபேக்ஷ யென விருவகைப் படும். சாபேக்ஷயாவது சமயாசாராதி அனுஷ்டானத்தை அபேக்ஷித்து நிற்பவர்க்குச் செய்யப்படுவது. சமயாசாராதி அனுஷ்டானமாவது தத்தம் சமயநூல்களிலே கூறப்பட்டுள்ள ஆசாரம், அனுஷ்டானம் முதலியவைகளைத் தவறாது பின்பற்றி ஒழுகுதல். நிராபேக்ஷயாவது மேற்கூறிய சமயாசாராதி அனுஷ்டானத்தை அனுட்டிக்க வியலாத பாலர், விருத்தர், மூடர், பிணியாளர் முதலாயினோர்க்குச் செய்யப்படுவது.

பின்னும் முற்கூறிய பௌதிகீ யென்பது, லௌகிகீ, அலௌகிகீ என இருவகை வேறுபாடுடைத்து. லௌகிகீ யென்பதற்கு லோகதர்மணீ என்றும் ஓர் பெயர் உளது. லோகதர்மணீ யென்றால் லோகதர்மமாகிய வைதிக கர்மத்தோடு கூடிய சிவதர்மத்தையுடையது. இது தன்னைச் சாதிப்போர்க்கு அஷ்ட ஐஸ்வரியங்களையும் இஷ்ட புவனங்களில் சுக போகங்களையும் கொடுக்கவல்லது. இது புவன பதங்களைக் கொடுத்தலே யன்றி முத்தியை விரும்புவோர்க்குப் பரபதத்தையும் தரவல்லது. இது கிருகத்தருக்கு உரியது. அலௌகிகீ யென்பதற்குச் சிவதர்மணீ என்னும் ஓர் பெயர் உளது. இத்தீட்சைபெற்றவன் லௌகிக வைதீக வாசாரங்கள் உறங்கினோன் கைவெறும் பாக்கென ஒழியவும் பெறுவான். ஆனால் சிவதர்மானுஷ்டானம் ஒன்றும் எந்நாளும் ஒழியப்பெறான். சிவதர்மானுஷ்டானமாவது, சிவாகமங்களில் கூறியுள்ளபடி சிவபெருமானை சிவஞானத்தோடு உபாசித்தலாம். இவ்வலௌகிக வனுஷ்டானம் முதலில் சிவதருமத்தின் பலனை யனுபவிக்கச் செய்து பின்பு சர்வஞ்ஞத்வம் கொடுத்துச் சிவபதத்தை யடைவிக்கச் செய்யும்.

பின்னும் இத்தீட்சை சபீஜை நிர்ப்பீஜை எனவும் இருவகைப்படும். சபீஜை யென்பது பீசாக்ஷரங்களோடு கூடியது நிர்ப்பீஜை என்பது பீசா க்ஷரங்கள் நீங்கியது.

சபீஜை யென்பது சாதிகாரை, நிரதிகாரையென இருவகைப்படும். சாதிகாரை அதிகாரத்தோடு கூடியது. அதாவது இத்தீட்சை பெற்றோ ராகிய சாதகர், ஆசாரியர் இவர்களுக்கு தீட்சை, ஸ்தாபனம் முதலிய காரி யங்களைச் செய்யும் அதிகாரத்தைத் தருவதாம். நிரதிகாரை சமயி புத்திரக அருகருக்கு மேற்கூறிய அதிகாரங்களைக் கொடாததாகும். புத்திரகர் என் றால் விசேஷ தீட்சை பெற்றவர்.

பின்னும் இத்தீட்சை சத்தியோநிர்வாணை, அத்தியோநிர்வாணை யென இருவகைப்படும். சத்தியோ நிர்வாணை யென்பது உடனே மோக்ஷத்தைத் தரவல்லது. இதன் உண்மையைப் புலப்படுத்தற்கு நமது ஸ்ரீமத் - உமா பதிசிவம் ஸ்ரீமத்-பெற்றான் சாம்பானுக்கு அருள்செய்த முறையேசான்று. இசசரித்திரத்தின சுருக்கம் பினவருமாறு:—உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமி கள் கொற்றவன் குடியில் எழுந்தருளி யிருக்கையில் பூர்வம் செய்த பாப வசத்தால் வேதியன் ஒருவன் புலையனுயப் பெற்றான் என்னும் பெயருடன் வளர்ந்து ஒரு புலைச்சியை மணந்து தன் பிறப்பில் அருவருப்படைந்து பூர்வ புண்ணியத்தால் சுறறத்தாரையுமூரையும் விட்டு நீங்கித்தில்லையை யடைந்து, விறகு வெட்டித் திருச்சிறறம்பல முடையார் திருமடப்பள் ளிக்கு வேதியர் வழியாகக்கொடுத்து வருகையில் பரிபாகமடைய சிவபெரு மான் பெறறான் சாம்பான் கனவிடைத்தோன்றி உமாபதி சிவாசாரியருக் குக் கொடுக்கும்படி,

> "அடியார்க் கெளியன்சிற் றம்பலவன் கொற்றங்
> குடியார்க் கெழுதிய கைச்சீட்டு— படியின்மிசை
> பெற்றான்சாம் பானுக்குப் பேதமற தீட்சைசெய்து
> முத்திக் கொடுக்க முறை." என்னும்,

திருமுகப் பாசுரம் எழுதியருள அதைச் சிரமேற்றாங்கிப் பத்திரப் படுத்திக் கொற்றவன் குடிவந்து அங்குச்சில நாள் உமாபதியார் வசிக்கும் திருமடத்திற்கு விறகுவெட்டித் தரும் திருப்பணியைச் செய்து வருங்காலை

ஒருநாள் பெரும் மழையால் பெற்றான் சாம்பன வரத்தடையுற்றதால் போஜன வேளை தாமதிக்க உமாபதியார் மடத்தோரைக் காரணங்கேட்க அந்தணர் மடப்பள்ளிக்கு நாடோறும் விறகு தந்து வரும் ஒருவர் இறைக்கு வராமையின் தடையுற்ற தென்றனர். அதைக்கேட்ட சுவாமிகள் நாளையவர்வரின் நம்மிடம் கூறுகவென்றனர். அவ்வாறே, பெற்றான் சாம்பான் மறுநாள் இரண்டு நாட்களின் விறகையும் கொணர்ந்து வரக்கண்டோர் உமாபதியாரிடம் கூற உமாபதியார் பெற்றானை யழைத்து நீ யார் என, பெற்றான் இறைவன் தந்த திருமுகத்தை வைத்துத் தொழலும், அத்திருமுகத்தை உமாபதிசிவம் நோக்கிச் சிரத்திலும நயனங்களிலும் ஒற்றி அரன் ஆணையையெண்ணி அப்பெற்றான் சாம்பானுக்குச் சத்தியோ நிர்வாண தீக்கையால் முத்தியளித்தனர். இதைக் கேள்வியுற்ற அவன் தேவி உமாபதியார் தன் கணவனை ஒருநாள் விறகுகொடாத காரணத்தால் கொலைசெய்தனர் என்று அரசனிடம் விண்ணப்பிக்க, அரசன் ஸ்வாமிகளைத் தீட்சையின் பிரத்தியக்ஷம் வினவி எதிரிலிருந்த முட்செடிக்கு முத்திதரக் கூற, அவ்வாறே முள்ளிக்குத் தீக்ஷைதர அதுவும் ஞானத்தீயால் பெற்றானைபபோல எரிந்து சாம்பரானதைக் கண்ட அரசன் அஞ்சி, நடுநடுங்கிச் சுவாமிகளை க்ஷமை வேண்டிச் சென்றனன். இச்சரித்திரத்தால் சத்தியோ நிர்வாணம் யென்பது உடனே மோக்ஷத்தைத்தரவல்லது என்பதும், அது மிகவும் பரிபக்குவமுடைய ஆன்மாக்களுக்கே செய்யற்பாலது என்பதும் பெறப்படுகிறது.

அசத்தியோ நிர்வாண யென்பது பிராரப்த்வ காமபோக பலாதிகள் கழிந்தபின்பு தேகாந்தத்தில் மோக்ஷத்தைத்தருவது.

பின்னும் தீட்சை, சாதாரம், நிராதாரம் என இருவகைப்படும். சாதாரமாவது ஆதாரத்தோடு கூடியது. அதாவது சிவபெருமான் ஆசாரியனையதிட்டித்து அவன்மூலமாக ஆன்மாக்களுக்குச் செயயப்படும் தீட்சை. நம்போலியர் பெறும் தீட்சை சாதாரதீட்சையாகும். நிராதாரம் என்பது விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர் இவர்களுக்கு சாக்ஷாத் சிவபெருமான் தாமே முறையே அறிவினிடத்தும், திவ்ய திருமேனி கொண்டெழுந்தருளியும் ஆசாரிய அதிட்டானமின்றிச் செயயும் தீட்சையாகும்.

(இன்னும வரும்)

W. T. கோவிந்தராஜ முதலியார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சாக்கரம்.

தொகுதி 5. பகுதி 8. பக்கம் 59 தொடர்ச்சி.

இனி, பஞ்சாக்கரம் பிரணவத்தோடு சேர்த்து உச்சரிக்கப்படவேண்டுவதின்றோ வெனின், இன்று. ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரமும் பிரணவமே போன்று, தானே தனித்தியங்கிப் பயன்தரவல்ல தனிமந்திரமாமென்க. இம்மந்திர மொன்றே இங்ஙனம் தனித்தியங்கும் ஆற்றலுடையதன்றி வேறெதுவும் இங்ஙனம் தனித்தியங்கும் ஆற்றலுடையதன்று. பிரணவம் உயிரும் பஞ்சாக்கரத்தினீங்கிய ஏனைமந்திரங்கள் உடல்களுமாம். உயிரினீங்கிய உடல்களியங்காவாறு பிரணவத்தினீங்கிய ஏனைமந்திரங்களியங்கமாட்டா. அற்றாகலினன்றே அவைகள் பிரணவத்தொடுஞ் சேர்த்தெழுத் தெண்ணப்பட்டு "அஷ்டாக்ஷரம்" முதலியவாக வழங்கப்பெறுவதும், இம்மந்திரம் அங்ஙனமின்றித் தன்னெழுத்துக்களானே எண்ணப்பட்டு "பஞ்சாக்கர"மென்றே வழங்கப்பெறுவதுமா மென்க. இம்முறை பற்றியே "நாதநாம நமச்சிவாயவே" என்றும் "நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சிவாயவே" என்றும், "சொல்லுநா நமச்சிவாயவே" என்றும் "நமச்சிவாயவாழ்க" என்றும் சமயாசாரியர்கள் கூறிப் போந்ததும் உறுசான்றா மென்க. இன்னும்,

"அண்ணல் முதலா யழகெழுத் தைந்தும்" என்ற உண்மை விளக்கத் திருவாக்கு முதலியவைகளும் மேலேகாட்டிய "நம்முதல்" "சிம்முதல்" முதலிய பிரமாணங்களும் ஐந்தே எழுத்தைக் கூறுமாறு காண்க.

"ஐஞ்சுள வானையடவி யுள்வாழ்வன
வஞ்சுக்கு மஞ்செழுத்தங் குசமாவன" என்றும்,

"அஞ்சக்கர மென்னுங் கோடாலி கொண்டிந்த வைம்புலனும்
வஞ்சப்புலக் கட்டை வேரறவெட்டி வளங்கள்செய்து" என்றும்

போந்த திருவாக்குக்களும், ஐந்தே எழுத்தை உணர்த்திப்போந்தன

ஆயின், பஞ்சாக்கரத்தொடு பிரணவத்தைச் சேர்த்து உச்சரித்தல் இழுக்கோ வெனின், அன்று. ஏனை மந்திரங்கள் போலப் பிரணவத்தின் சார்பை வேண்டாதுதானே இயங்கப் பயன்றரவல்லதா மென்று கூறப் பட்டதல்லது பிரணவத்தைச் சேர்த்தல் இழுக்கெனயாண்டும் யாப்புறுக்க வில்லையாகலான், அதனைச் சேர்த்தலால் வருமிழுக்கேது மில்லையாமென்க. இவ்வுண்மையைத் தரவே சிற்சிலவிடங்களில் பிரணவத்தொடுஞ் சேர்த்து "போற்றியோ நமச்சிவாய" என்றதுபோன்ற திருவாக்குக்கள் எழுந்தன வாகும். மற்றும், சிவஞானசித்தியார் முதலியவைகளினும் இதயத்தர்ச் சிக்கு முறைகூறுமிடத்து சுத்தவித்தையாலாய கமலத் திதழ்களுக்குரிய எழுத்துக்களுள் பஞ்சாக்கரத்தொடு பிரணவம் சேர்க்கப்பட்டவா றறிக. இன்னும் பஞ்சாக்கரத்தின் பேதமாக எட்டெழுத்து ஆறெழுத்து நாலெழுத்து முதலியனவும் பஞ்சாக்கரமெனக் கூறப்படுவதும் உய்த்துணர்க.

இனி, "ஓங்காரமே நற்றிருவாசி யுற்றதனி
னீங்கா வெழுத்தே நிறைசுடராம்"

என்ற உண்மையில் சிவபெருமான்றன் திருமேனியாம் பஞ்சாக்கரம் சிறப்புடைத்தாகும், மற்றும், ஆன்மா தன்னுடம்பினகத்தே இதயம், நாபி, புருவநடு என்னும் மூன்றனையும் முறையே பூசைத்தானம், ஓமத்தானம், தியானத்தானமாகக் கருதிக்கொண்டு புறம்பே ஞானபூசைசெய்யும்முறைப் படி, இதயகமலத்திற் சிவனை அவ்வஞ்செழுத்தான் அமைந்ததிருமேனியிற் கொல்லாமை, ஐம்பொறியடக்கல், பொறுமை, இரக்கம, அறிவு, மெய, தவம், அன்பு என்னும் அட்டபுட்பங்கொண்டு அவ்வஞ்செழுத்தாற் பூசை செய்து, குண்டலித்தானமாகிய நாபியில் ஞானவனலை எழுப்பி அதன்கண் அத்திரு வைந்தெழுத் தானே விந்துத் தானத்தமிழ்தமாகிய நெய்யைச் சுழுமுனை நாடி இடைநாடி ஆகிய சுருக்குச் சுருவங்களால் ஓமஞ்செய்து, விந்துத்தானமாகிய புருவ நடுவில், சிகார யகார வகாரங்கள் முறையே தற் பதப்பொருளும் துவம்பதப்பொருளும், அசிபதப் பொருளுமாம் முறைமையின் அவ்வஞ்செழுத்தாற் சிவோகம்பாவனை செயயின், அந்தரத்தியங்கும் நவக்கோள்களுள் ஏனைக்கோள்கள் போலக் காணப்படாத இராகு கேதுக்களை உபராகத்திற் சந்திராதித்த ரிடத்திற் காணுமாறுபோலப் பதி பசு பாசங்களுள் யான் இதனை யறிந்தேன் அறிகின்றிலேன் என்னும் உணர்விற்கு விடயமாகக் காணயபடும் பசுபாசங்களளோ டொப்ப, வேறு காணப்படாத பதிப்பொருளாகிய முதல்வனைத் தன் இதயத்தின்கண் அஞ்

செழுத்தோது முறையாற் காணுமாயிற் கோலை நட்டுக் கயிற்றினாற் சுற்றிக் கடையவே காட்டத்தினின்றும் தோன்றும் அங்கிபோல் அம்முதல்வன் ஆண்டுத்தோன்றி அறிவுக்கறிவாய விளங்கி நிற்குமென்பது முதலிய உண்மைகளை கடாவிடை யுள்ளுறுத்துரைத்த முதனூலானும் அதன்பேருரையாய மாபாடியத்தானும் இவ்வுண்மை உணரப்படும்.

இங்ஙனம் சேதனாசேதனப் பிரபஞ்சந்தோன்றி நின்றொடுங்குமிடனும் முத்தான்ம நிரதிசயானந்த பூரணப்பொருளுமாம் தகர புண்டரீகபுரமான தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலத்தின் கண் திருநடங்குயிற்றும் பரமகாரணன் திருமேனி பஞ்சாக்கரத்தாலமைந்த தொன்று மென்பதை யுணர்த்தவே

"வஞ்சகமாற்றடி வாழ்த்தவந்தகூற்
றஞ்சவுதைத்தன வஞ்செழுத்துமே"

என்ற திருஞான சம்பந்தரது திருவாக்கும்

"மருவுந் துடியுடன் மன்னிய வீச்சு
மருவிய வம்பு மனலுடன் கையுங்
கருவின மிதித்த கமலப் பதமு
முருவில் சிவாய நமவென வோதே" என்ற

திருமூலயோகிகளது திருவாக்கும்,

"புண்ணிய
வஞ்செழுத் தருங்காய தோன்றி நஞ்சுபொதி
காள கண்டமுங் கண்ணொரு மூன்றுந்
தோளொரு நான்குஞ் சுடர்முக மைந்தும்
பவளநிறம் பெறறுத் தவளநீறு பூசி
யறுசுவை யதனினு முறுசுவை யுடைத்தாயக்
காணினுங் கேட்பினுங் கருதினுங் கனிதருஞ்
சேணுயர் மருத மாணிக்கத் தீங்கனி
பையப் பையப் பழுத்துக் கைவர" என்ற முற்றத்துறந்த

பட்டினத்தடிகளாரது திருவாக்கும் எழுந்தனவாகும்.

மற்றும்,

திருந்தாத் சீயென்று தறிய கையு
மருந்தவர்வா வென்றணைத்த மலர்க் கையுந்
பொருந்தி விமைப்பிலி யவ்வென்ற பொற்கையுந்
திருந்தத் தீயாந் திருநிலை மவ்வே, என்றும்,

ஆடும்படிகே ணல்லம்பலத்தா னையனே
நாடுந்திருவடியி லேநகரம்—கூடு
மகரமுதரம் வளர்தோள் சிகரம்
பகருமுகம் வாமுடி யப்பார், என்னும்

சேர்க்குந் துடிசிகரம் சிக்கனவா வீசுகரம்
ஆர்க்கும் யகரம பயகரம்—பார்க்கிலிறைக்
கங்கி நகர மடிக்கீழ் முயலகனார்
தங்கு மகர மதுதான், என்னும் போந்த திருவாக்குக்கள்,

இவ்விவ் வெழுத்துக்கள் இவ்விவ் வங்கங்களா யமைந்துள்ளனவா மென்று, ஒவ்வோராற்றான் மற்ற தன் சிறப்பிலக்கணம் உணர்த்துவதாகும்.

இத்திருநடன வுண்மை யுணர்ந்து தரிசித்தபேர்களால் எய்தப்பெறுவது புண்ணிய புராண முழுமுதற் செழும் பொருளோடு இரண்டறக் கலந் தனுபவிக்கும் பரமானந்தப் பெருவாழ்வாம், என்பது

“என்னத்தனுடல் கண்டின்புற்றதாலிவ் விருநிலமே” என்ற தமிழ் மறையானும்

மாயைதனையுதறி வல்வினையைச் சுட்டுமலஞ்
சாயவமுக்கி யருடானெடுத்து—நேயத்தா
லானந்தவாரிதியி லான்மாவைத்தா னழுத்தல்
தானெந்தை யார்பாதந் தான். என்றும்,

உரையுணர்வுக் கெட்டா வொருவன் றிருபஞ்சாக்
கரத்தால் வரைமக டான்பாதி—பரையிடமாய்க்
காணும்படியே கருணையுருக் கொண்டாடல்
பேணுமவர்க் குண்டோ பிறப்பு. என்றும் போந்த உண்மை

விளக்க வெண்பாக்களானும் தெள்ளிதி னுணரப்படும்.

(இன்னும் வரும்)

பாரிப்பாக்கம்-கண்ணப்ப முதலியார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நடுநிலை.

படைப்பிற் சிறந்த சூரியன் மற்றைய கிரகங்களுக்கு நடுவிலிருக்கின்றபடியால் படைத்தோனாகிய ஈசனும் நடுநிலையி லுள்ளவனென நிச்சயித்தல் வேண்டும். முளைவித்தி னடுவிலும், குருத்துமரத்தி னடுவிலும், கருவுடம்பி னடுவிலும் உண்டாகின்றபடியால் நடுநிலையென்பது உண்டாக்குவோனாகிய ஈசனிடத்திருந்துதான் உண்டாகின்றதெனக் கொள்ளவேண்டும். நடுநிலை அகம் புறம் என இருவகைப்படும். ஞாயத்தைக் குறிக்குங்கால் அகமாகும்; இடத்தைக் குறிக்குங்கால் புறமாகும்.

பகைவர் அயலோர் நட்பினர் இம்மூவகையோ ரிடத்தும் ஒப்ப நிற்பது ஞாயம். புறத்தே அம்பலத்தி னடுவுள்ள அரியாசனத்தி னடுவில் இனிது வீற்றிருந்தருளும் செங்கோல் மன்னவன், அகத்தே நடுநிலைமை நெல்லியங்கனிபோல ஒன்றுபட்டதாகின்றது. இந்நடுநிலை நிற்போனே வாதி பிரதிவாதிகளுக்கு ஆதாரமாவன். கல்லூரி முதலியவற்றில் தலைமையாயினோர் நடுவிடத்தில் இருந்தால்தான் ஏனையோரை நடுநிலையோடு ஆராய்தல்கூடும். இந்த நடுநிலையோரே தலைமைபெறுதற் குரியராவர். இத்தலைமை இயற்கை அமைதியாம். நடுநிலைமை யிலதாயின் எல்லாவுயிர்களும் துன்பப்படும், நாட்டிலும், ஊரிலும், குடும்ப முதலியவற்றிலும் தன்னிடத்திலும் நடுநிலைமை வேண்டும். வண்டியின் இருசு மையத்திலிருந்தால்தான் எருதுகளுக்கு எளிதாகும்; ஏர்க்காலும் நுகத்தடியின் நடுவில் இருந்தால்தான் உழுதொழிலும் இனிது நடைபெறும்; துலாக்கோலானது நடுவில் நின்றால்தான் வாணிகமும் வளர்ச்சிபெறும்; துலாவின் நடுவில் திருகாணியும் முக்காணி நடுவில் ஏற்றக்கோலும் இருந்தால்தான் இறைப்பவன்பாடலும் இனிதாகும்; காவடித்தண்டின் நடுவுதோளின் நடுவில் நின்றால்தான் சுமப்பவனுக்குப் பாரம் தோன்றாது; மனையின் மையத்தில் வாசககாலும், வாசக்காலின் மையத்தில் கிணறுமையமும் அமையப

பெறின் மனையில் குற்றமிருக்கினும் நன்மையேயுண்டாம்; அரசாட்சியும் நடுநிலைமைகொள்ளின் அப்பாரம் குடிகண் மாட்டதாக அரசன் கல்விச் சங்கத்தினடுவில் இனிது வீற்றிருப்பன்.

"சமஞ்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி."

அண்டபிண்டங்களின் அமைப்பை ஆராயின் நடுநிலையின் அருமைப் பெருமை நன்கு விளக்கமாகும்.*

நாபி—அரைக்கும் வயிற்றுக்கும் நடு.

இதயம்—வயிற்றுக்கும் கண்டத்துக்கும் நடு.

கண்டம்—இதயத்துக்கும் முகத்துக்கும் நடு.

"முத்தாந்த வீதி முளரிதொழு மன்பருக்குச்
சித்தாந்த வீதி வருந்தேவே பராபரமே."

சித்தாந்தவீதி=புருவநடு.

இதனால் எல்லா இன்பங்களும் நடுநிலையில் நிற்பதால் தான் உண்டா கின்றனவெனக் கொள்ளவேண்டும். இந் நடுநிலைமையே ஞாயமாகலின் அச்சொல்லுக்கும் அப்பொருளேயாம்.

இனி நடுவினை புணர்த்தும் பெயர்களின் ஆராய்ச்சி மிக அழகாகின்றது.

அவைவருமாறு:—

அகடு, அணவு, அண்டம், இடை, உந்தி, ஒப்பு, கரு, கருப்பம், கருப்பகம், கூறை, சமன், சுண்டா, செப்பம், சோதி, நள்ளு, நனந்தலை, நா, நாப்பண், நாய், பகல், பொது, மத்தி, மையம் முதலியன நடுவின்பெயர்களாம்.

(க) அகடு=நடு

அகடு=வயிறு, நடு; மார்புக்கும் அரைக்கும் வயிறு நடுவாதலால் அகடென்பது முதல் வயிற்றையும் பிறகு நடுவினையு முணர்த்திற்று.

சகடு—அகடு.

---

*நாபி, இதயம், கண்டம், புருவநடு, என்பன பரமான்மாவை விளங்கச் செய்யும் நல்லதோ ரிடங்களாகின்றன.

(௨) அணவு = நடு

அணல் = கழுத்து, மிடறு. அணம் — அணவு = நடு.

மார்புக்குந் தலைக்குங் கழுத்து நடுவாதலால் அணம் அணவென்றாய் நடுவினை யுணர்த்திற்று. கணம் — அணம்.

(௩) அண்டம் = நடு.

அண்டம் = திரட்சி, முட்டை, நடு, வயிற்றுள் முட்டை தரிக்குமிடம் நடுவாதலால் அண்டமென்பது முதல் முட்டையையும்; பிறகு நடுவினையு முணர்த்திற்று.

(௪) இடை = நடு.

இடை = பூரணை, சந்திரகலை, நடு, நுசுப்பு, பக்கம், வாயுமண்டலம், வருணமண்டலம், சந்திரமண்டலம், சூரியமண்டலம், நட்சத்திரமண்டலம் என மண்டலம் ஐந்துள் சந்திரமண்டலம் இடையிலிருப்பதால் சந்திரனை யுணர்த்துமா இடா என்பது இடையென்றாய் நடுவினையுணர்த்திற்று. இலா — இளா — இடா — இடை இளா = சந்திரன. இளா — இளை — இடை எனலும் பொருந்தும் அக்கினிமண்டலமும் திரிசங்கு மண்டலமும் பிற்காலத்தனவாகும்.

(௫) உந்தி = நடு.

உந்தி = தொப்புள், நடு. தொப்புள் வயிற்றின் நடுவிலிருப்பதால் உந்தி யென்பது முதல் தொப்புளையும் பிறகு நடுவினையும் உணர்த்திற்று.

தொந்தி = உந்தி

(௬) ஒப்பு = நடு.

ஒப்பு = சமம், நடு. ஒப்பென்பது முதல் சமத்தையும் பிறகு நடுவினையும் உணர்த்தியது. ஓ — ஒப்பு. ஓ = நீர்.

நீர்மட்டம் போல்வது. இருபக்கத்தும் சமஞ்செய்வது நடு.

(௭) கரு = நடு.

கரு = கருப்பம், நடு. கருப்பம் தரிக்குமிடம் நடுவாதலால் கருவென்பது முதல் கருப்பத்தையும் பிறகு நடுவினையும் உணர்த்தியது.

கருப்பம் — கருப்பகம் = நடு.

(௮) கூழை = நடு.

குளம் — கூழை — கூழை = நடு.

குளம் = புருவநடு. குளம் — குடம் = புருவநடு, குடம்—குடி

சமன் = நடு.

சமன் = சமானம்,, ஒப்பு, நடு, சமம—சமம். நீர்மட்டம் போல்வது.

(௯) † சண்டா = நடு.

சுள் — சண்டா = நடு. கோள்களுட சூரியன் போல்வது.

§ சுல் = சூரியன்—சுல்—சுள், சுள்—சுளுத்தி—சுழுத்தி = ஓரவத்தை, அவத்தை ஐந்தன் நடுவிதுள்ளது.

(௧௦) செப்பம = நடு.

செப்பம் = செவ்வை, நடு, செம்மை தருவது. செம் = செவ்வை, நடு செங்கதிர் = சூரியன். செந்தமிழ் = கொடுந்தமிழ் நாட்டி னடுவி லுள்ளது.

(௧௧) சோதி = நடு.

சோதி = சூரியன், நடு, கோள்களுட் சூரியன் போல்வது.

சோதிராத்திரி = நடுராத்திரி.

(௧௨) நள்ளு = நடு.

நால் = நாக்கு, நால — நள — நள்ளுநடு. வாயுள நாக்கு நடுவிலிருப்பதால் நால் நள்ளென்றாய நடுவினை யுணர்த்திற்று.

நள்ளிருள், நண்பகல். நள்-நடு-நடுவு-நடுமு = முதுகு. (தெலுங்கு)

நடுவண் = நடு 2 பதம். நடு—நடடம்—நடு

நட்டநடு,, நட்டாறு. நள் — உண். நனைநதலை — நன நந்தலை = நடு. உ. பதம். தலம் = கோயில. தலம் — தலை = நடு.

கோயில் ஊர் நவிலிருத்தலால் தலம் தலையென்றாய் நடுவினையுணர்த்திற்று. தலை = சிரம் சிரநடு எனலும் பொருநதும்.

(௧௩) நா = நடு.

நா = நாக்கு, நடு, நாப்பண் = நடு. உ. பதம. பண் = குதிரை கல்லணை, நடு. பண்ணென்பது முதல் குதிரைக் கல்லணையையும் அதுமுது

† மொழிநூல் இலக்கணவிடலில் ௧௫௪-ம் பக்கம் பார்க்க.

§ மொழிநூல் ஞ தனிலையியலில் ௧௩௩-ம் பக்கம் பார்க்க.

னே் நடுவிலிருப்பதால் நடுவினையும் உணர்த்திற்று. பண்—வண். நடு வண் = நடு. உ. பதம்.

(௬௪) நாய = நடு.

நாய் = நடு, சுணங்கன். ஊர் நடுவில் திரிவது.

"நாய்தான் போல நடுவே திரிநதும் உமக்காட்பட்டக்கால்" (சுந்தரர் தேவாரம்)

நா—நாய் = நடு. சில சொற்களின் ஈற்றில் யகரமெய் வருவதியல்பு. உ-ம். வே—வேய். நாய—நாயில் = கோட்டை, நகர்நடுவுள்ளது. நாயில் கோட்டை மதிலுமாம்.

நாயில்—நாயிறு = சூரியன். ஏனைய கோள்களின் நடுவுள்ளோன் என்பது. நாய—நாயம்—ஞாயம் = நீதி. நடு நின்று தீர்ப்பது.

நாயம்—நாயகம் = தலைமை.

(௬௫) பகல் = நடு.

பகல் = பிரிவு, சூரியன், நாள், நடு.

பகல் = சூரியன், நடு. கோள்களுட சூரியன் போல்வது.

(௬௬) பொது = நடு.

போது = தோற்றம், பிறப்பு, சூரியன், காலம்.

போதுகாலம் = பிரசவகாலம்.

போது—பொது = நடு. பொழுது பொதுவாயிற்றெனலும் பொருந்தும். பொது—பொதுவு. பொதுமை, பொதியல்.

(௬௭) மையம் = நடு.

மசம்—மயம்—மையம்—நடு. மசம் = கருப்பம். கரு என்பதுபோல. மசம்—மசக்கை = கரு. மசக்கைச்சோறு. மையவரி, மையக்கட்டை, நடு மையம். மயம் = தோற்றம்; பொருண்மயம், சிவமயம்.

இது, காலஞ்சென்ற மொழி நூலாசிரியரும், ஆசிரியருமாகிய மாகறல், கார்த்திகேய முதலியாரவர்கள எழுதிவைத்த குறிப்பிலிருந்து எடுத்து எழுதப்பட்டது.

மாகறல்-பொன்னுசாமி முதலியார்,

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல் வெட்டு.

உக்கல் பெருமாள் கோவில் கல்வெட்டு.

உக்கல் என்னும் கிராமமானது காஞ்சிபுரத்திலிருந்து வந்தவாசிக்குப் போகும பாதையில் மாமண்டூரிலிருந்து தெற்கே 5-வது மைலில் உள்ள 'கூழம்பந்தல்' என்னும் கிராமத்துக்கு ஒருமைலில் கிழக்கேயுள்ளது.

கூழம்பந்கல் என்னும் வார்த்தையானது 'சோழம்பந்தல்' என்னும் வார்த்தையின் மரூஉ. சோழன் பெயரால் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தஇடம் ஆனதால சோழம் பந்தலாயிற்று.

இது உக்கல் பெருமான் கோவிலின் மேற்குப் பக்கத்திய கல்வெட்டால் நன்றுய்த்தெரிகிறது.

இக்கல் வெட்டானது இராஜகேசரி வர்மன் என்கிற இராஜ இராஜ தேவன் என்பவனுடைய ஆளுகையில் 29-ம் ஆண்டில் செதுக்கப்பட்டதாக ஏற்படுகிறது.

உக்கல் கல்வெட்டால் அடியில் கண்ட அரசர்கள் தொண்டைமண்டலத்தை அரசாண்டதாக ஏறபடுகிறது:—

1. கம்பவாமன் (இன்னவம்சம் என்று ஏற்படவில்லை)
2. பரகேசரிவர்மன் (சோழவம்சம்)
3. இராஜகேசரிவர்மன் Do
4. பராந்தகன் I Do
5. கிருஷ்ணன் III (இராஷ்டரகூட வம்சம்)
6. ஆதித்தியன் II (சோழவம்சம்)
7. இராஜ இராஜன I Do
8. இராஜேந்திரசோழன் I Do

இராஜகேசரி வர்மன் அரசில் 29-ம் ஆண்டில் அவன்கீழ் அதிகாரியாயிருந்த சோழதேசத்தவனான கண்ணன் ஆரூரன் என்பானதன் அரையன்

பெயரால் காஞ்சி-வந்தவாசிப் பாதையில் தண்ணீர்ப்பந்தல் ஏற்படுத்தி அதற்குப் படித்தரமும் விட்டான். அது அடியில் வரும் கல்வெட்டால் வெளியாகும்:—

வரி. 1. ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ திருமகள் போல் பெருநிலச் செல்வியுந் தனக்கே
உரிமைபூண்டமை மனக்கொளக் காந்தளூர்ச் சாலை கலை
மறுத்தருளி வெங்கைநாடும் கங்கைபாடியும் நுளம்பபாடி
யும் தடிகைபா

வரி. 2. டியும் குடமலை நாடும் கொல்லமும் கலிங்கமும் முரட்டொழில்
சிங்களர் ஈழமண்டலமும் இரட்டபாடி ஏழரைஇலக்கமும்
முன்னீர்பபழந்திவு பன்னீராயிரமும் திண்டிறல் வென்
றித் தண்டாற்

வரி. 3. க்கொண்ட தன்னெழில் வளருழியுளெல்லா யாண்டுந் தொழுத
கை விளங்கும் யாணடே செழியரைத் தெசுகொள் ஸ்ரீ
கொ ராஜகேஸரிவர்மரான ஸ்ரீராஜராஜ தெவற்குயாண்

வரி. 4. டு. உ௰௬-வது ஜயங்கொண்ட சோளமண்டலத்துக் காலி
யூர்க் கோட்டத்துத் தனியூர் உக்கலாகிய ஸ்ரீ விக்கிரமா
பரணச் சதுர்வேதி மங்கலைததுன் மெலை

வரி. 5. ப் பெருவழியில் ஸ்ரீராஜராஜதெவர் திருநாமத்தால் குணறுங்
தொட்டியும் சமைப்பித்தான உடையார் ஸ்ரீராஜராஜதெ
வர் பணிமகன் சொளமண்டலத்து தென்கரை நாட்டு
நித்தா

வரி. 6. விநொத வளநாட்டு ஆலூர்க்கூற்றத்து ஆரூருடையான் கண்ண
ணுரான் இவனே ஸ்ரீராஜ ராஜ கிணறில் தொட்டிக்கு
நீரிறைப்பார்க்கு அருமொழிதேவன் மரக்காலால் நிச
தம் நெல் ஐ. உ ங. ஆ

வரி. 7. கத்திங்கள் ௬-க்கு நெல் ஐ. ௬௰. ௬. மும் ஸ்ரீராஜ ராஜன் தண்
ணீரட்டுவார்க்கு நிசதம் நெ ஐ. உ. ங. ஆகதிங்கள் ௬-க்கு
நெல்லு ௬௰௬-ம் இப்பந்தலுக்கு குசக்கலம் இடு

வரி. 8. வார்க்கு திங்கள் க-க்கு நெல்லு ஐ ஆக திங்கள் ௬-க்கு நெல்லு
சரு—மும் ஸ்ரீராஜ ராஜன் கிணற்றுக்கும் தொட்டிக்கும்
செதத்துக்கும் ஆட்டாண்டு தொறும் புதுக்குப் புறமாக
வைச்ச

வரி. 9. நெல்லு உ. கூ. ஆ. ஆக ஐ. கூலகூ. கூ. ஆ. இந்நெல்லுக்கு இவன் பக்கல் இவ்வூர் ஸபையோம் இறை த்ரவ்யமும் க்ரயத்ரவ்யமும் கொண்டு இறை இழியச்சி...... .....

இன்னும் இக்கல்வெட்டால் என்ன தெரிகிறது என்றால் இச்சோழ ராஜன் காலத்தில் சோழர்களுக்குக் கப்பற்படை இருந்ததாகவும் அப்படை வலியால் காந்தளூர்ச்சாலை என்னும் இடத்தில் பிறகப்பல்களைத் தோற்கடித்துச் சோழன் வெற்றிகொண் டானென்றும்

வேங்கைநாடு, கங்கைபாடி, நுளம்பபாடி, தடிகைபாடி, குடமலைநாடு, கொல்லம், கலிங்கம, ஈழமண்டலம் (which was the Country of warlike Singalees) 1 $7\frac{1}{2}$ இலக்கம் (இலக்ஷம) இரட்டபாடி (பாடி என்பது படைவீடு) 1 பனனீராயிரம் பழந்தீவுகள் இவைகளை யெல்லாம் சோழன் ஜெயித்துப் பிடித்துத்தன் அதிகாரத்துள் ளாக்கினன் என்றும், செழுமரைத்தேசகொள என்றதால் பாண்டியரை அடக்கி கப்பங்கட்டும்படி செய்தவன என்றும் அறிகிறோம்.

ஆலூர்க் கண்ணன் என்பது கண்ணன் ஆலூரான், கண்ணனூரான், என்றாயிறது, அக்காலத்தில் கிராமங்களைப் பஞ்சாயத்தார் (Village Punchayats) ஆண்டுவந்தார்களென்றும் இராஜாக்களுங்கூடத் தங்கள் தரும காரியங்களைப் பஞ்சாயத்தார் வசம் ஒப்புவித்து வந்தாகளென்றும் அறிகிறோம்.

மேலும் உக்கலானது ஜயங்கொண்ட சோளமண்டலத்தில் (தொண்டைமணடலத்தில்) காலியூர்க் கோட்டத்தை (24 கோட்டததில் ஒன்று) சேர்ந்ததென்றும், உக்கலுககு விக்கிரமாபரணச் சதுர்வேதி மங்கலம் என்பது மறுநாமம் என்றும் அறிகிறோம்.

விக்கிரமாபரணச் சதுர்வேதி மங்கலம் என்றதால் விககிரமச்சோழன் என்பான் அவ்வூரின்கண் அக்கிராரம் ஏற்படுத்திப் பிராமணரைக்குடியேற்றி அப்பெயர் தந்தனனே என்று ஊகிக்கவேணடியிருக்கிறது.

தொண்டைமண்டலம் கோட்டம், நாடு நத்தங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்ததெனறும் சோழமண்டலம் நாடு, கூறறம், ஊர்களாகப பகுப்பட்டிருந்ததென்றும் அறிகிறோம்.

கூற்றம் — கூறு என்னும் பகுதி அடித்தாகப்பிறந்தது. நாட்டின் ஓர் பாகம் என்பது பொருள்.

இன்னம் ஒன்று எனனவென்றால் அருண்மொழித்தேவர் மரக்கால் என்பது. அருண்மொழித்தேவர் என்பது சேக்கிழாருக்கு ஒரு நாமம். அவர் மந்திரியாயிருந்த காலத்தில் ஏற்படுத்தின அளவைக்கு அப்பெயர் வந்ததுபோலும்.

குடிசைகிழார்-அ-சிதம்பரனார்

சமாச்சாரங்கள்.

ஞான நூற்கு நன்கொடை.

ஸ்ரீ காசிவாசி சாம்பவஸ்ரீ செந்திநாதையரவர்கள் இயற்றிய தேவாரம் வேதசாரம் என்னும் அரிய உரைநூல் அச்சேறி முற்றி நெடுநாளாகியுஞ் சாதனக் குறைவான் வேதனஞ் செலுத்தி வெளிப்படுத்தக் கூடாமையை நமது சமாஜ அத்தியட்சர் ஸ்ரீமான் ஏகாம்பர முதலியாரவர்கள்குறிப்பின் விண்ணப்பித்துக் கொண்டவளவில், பறபல சிவ புண்ணியங்களைப் புரிந்து வருவதுடன், சுப்பிரமணியாலய கைங்கரியம் செயது வருகின்ற பெஸ்டு அண்டு கம்பெனி துவிபாஷகராகிய ஸ்ரீமாந். S, இரத்தினவேலுச் செட்டியாரவர்கள் ரூபாய 100 உபகரித்தமை கேட்டுச் சந்தோஷிக்கின்றோம்.

நூன்மதிப்புரை

தொல்காப்பியசண்முக விருத்திமறுப்பின் முதற்பகுதியாகிய பாயிர விருத்தி மறுபபு என்னும் ஒரு கண்டன நூல் எமது பார்வைக்கு வந்துள்ளது. இது செப்பறை மெய்கண்டதேவர் உரைமுக மாணுக்கரால் ஆக்கப்பட்டது.

இதுபிரபலப்பிரமாணத்துடன் விழுமிய நடையுடைத்தாய் விளங்குகின்றது. இஃது ஒரு சிறந்தகண்டன நூல்.

மெய்கண்டான் கழகம்—ஆத்தூரில- ஏப்ரல்மீ 7, 8-தேதிகளில் ஸ்ரீமான் என-ஏ-வி-சோமசுந்தரம் பிள்ளை B. A., B. L. அவர்கள் அக்கிராசனத்தின் கீழ் முதலாவது ஆண்டு நிறைவிழாக் கொண்டாடப்பட்டது.

அறுமுகவனருட்கழகம்— நெல்லையில், ஏப்ரல்மீ 1, 2, 3, 4, 5, 6, தேதிகளில் மறைத்திருவன்—விருதை—சிவஞானயோகிகள் அக்கிராசனத்தின் கீழ முதலாவதாண்டு நிறைவிழாக் கொண்டாடப்பட்டது.

சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலனசங்கம்—தேவகோட்டையில் ஏப்ரல்மீ 21, 22, 23-தேதிகளில் அமபாசமுத்திரம் வக்கீல் ஸ்ரீமத் V. P. காந்திமதிநாத பிள்ளையவர்கள் B. A. அக்கிராசனத்தின் கீழ் முதலாவதாண்டு நிறைவுவிழாக் கொண்டாடப்பட்டது.

சைவசித்தாந்த சமயாசாரியர் பக்த ஜன சபை-காவித்தண்டலத்தில் ஏப்ரல்மீ 21, 22, தேதிகளில் சிவஸ்ரீ-சித்தாந்தசரபம், அஷ்டாவதானம்-கலியாணசுந்தர யதீந்திர சுவாமிகள் அக்கிராசனத்தின்கீழ் ஐந்தாம் வருட மகோறசவம் கொண்டாடப்பட்டது.

சைவசித்தாந்த சபை - இக்கட்டியாம் பந்தல்சபையானது திருக்கழுக்குன்றத்தில் ஏப்ரல்மீ 18, 19, 20 தேதிகளில் ஷை சிவஸ்ரீ யதீந்திர சுவாமிகளின் அக்கிராசனத்தின்கீழ் ஆறுவது ஆண்டுநிறைவிழா கொண்டாடப்பட்டது.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜ நிலையத்திற்காகக் கையொப்பம் செய்தவர்கள்.

ஸ்ரீமான் இ. இராஜு கிராமணியா ரவர்கள், மயிலாப்பூர வேண்டிய நிலம்
,, யாழ்ப்பாணம்-வண்ணைநகர் சுவாமிநாதபண்டிதாவர்கள் ...ரூ. 250
,, அ. சாமி குப்புசாமி கிராமணியார் அவர்கள் ... 100
,, ச. சபாரத்தின முதலியாரவர்கள், யாழ்ப்பாணம் ... 50
,, J. M. நல்லசாமிப் பிள்ளையவர்கள், ... 50
,, இ குப்புச்சாமி முதலியாரவர்கள், ... 50
ஸ்ரீலஸ்ரீ திரு-அம்பலவாணத் தம்பிரான் சுவாமிகள் ... 50
ஸ்ரீமான் க இரத்தின கிராமணியாரவர்கள் 50
,, A. பாலசுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள், ... 50
,, T. நல்லசிவன் பிள்ளையவர்கள், ... 50
,, T. S. சுவாமிநாதப் பிள்ளையவாகள், திருச்சிறுப்பள்ளி ... 50
,, E. S. அர்தநாரி ஆச்சாரியரவர்கள், ஈரோடு ... 50
,, ம. தீ. என். சின்னசாமி பிள்ளையவர்கள், மதுரை ... 50
,, அ. மு மாணிக்க முதலியாரவர்கள், கட்டியாம்பந்தல் ... 50
,, V. C. வேதாசல முதலியாரவர்கள், செய்யூர் ... 35
,, P. குமாரசாமி செட்டியாரவர்கள், ... 25
,, தெளிசிங்க முதலியாரவர்கள், பிரம்பூர் 25
,, தங்கவேலு முதலியாரவர்கள், சிந்தாதிரிப்பேட்டை ... 25
,, நா. அப்பாசாமிசெட்டியாரவர்கள், திருவல்லிக்கேணி ... 25
,, சா. சொக்கலிங்கம் பிள்ளையவர்கள், பெரியமெட்டு ... 20
,, T. சபாபதி முதலியாரவாகள், கட்டியாம்பந்தல் ... 20
,, S T. M. P. T. நடராஜசெட்டியாரவர்கள், யாழ்ப்பாணம் 15
,, இ. மாணிக்க முதலியார் அவர்கள், சென்னை ... 12
,, A. சிவப்பிரகாச முதலியார் அவர்கள், கிருஷ்ணம்பேட்டை 10
,, இராமலிங்காச்சாரியர், வாலாஜா 10
,, T. S. பரமேசுவரம் பிள்ளையவர்கள், சென்னை 10
,, இராவ்பஹதூர் க. வைதியலிங்கம பிள்ளையவர்கள், சென்னை 10
,, T. S. தியாகராஜ ஞானியார் அவர்கள், திருவாரூர் ... 10
,, குள்ளப்பாச்சாரியரவர்கள், வாலாஜா 5
,, B. கிருஷ்ணசாமி முதலியாரவர்கள், பூட்டுத்தாக்கு ... 5
,, அரைக்கண்ணு கிராமணியாரவர்கள், கிருஷ்ணம்பேட்டை 5
,, கா. கதிர்வேலு முதலியாரவர்கள, தண்டரை ... 5

ஸ்ரீமான் அ. ர. தணிகாசல முதலியாரவர்கள், அங்கம்பாக்கம்	...	5
,, M. C. இராஜகோபால முதலியாரவர்கள், மயிலாப்பூர்	...	5
,, T R. திருவேங்கட முதலியார் அவர்கள், சென்னை	...	5
,, M. மாசிலாமணி முதலியாரவர்கள், மயிலாப்பூர்	...	5
,, மளிகை பு. ஆறுமுக முதலியாரவர்கள், ...	...	5
,, கு. வேலுமயிலுஞ்சாமியாரவர்கள், ...	...	5
,, சு. நடேச தேசிகர் அவாகள், கவர்ன்மெண்டு ஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர், மேலைகாசாகுடி, நெடுங்காடு.	...	5
,, P. V. முத்துசாமி ...	...	2
,, பொன்னுசாமி ஆசாரியாரவர்கள், சென்னை	...	1

கையொப்பமிட்டவர்களில் பணம் செலுத்தியவர்கள்.

ஸ்ரீமான் வேலுமயிலும் சுவாமிகள் அவர்கள்	...	5
,, மளிகை பு. ஆறுமுக முதலியார் அவர்கள்	...	5
,, துரைக்கண்ணு கிராமணியார் அவர்கள்	...	5
,, தி. மாணிக்க முதலியார் அவாகள் ...	...	3
,, T. R. திருவேங்கட முதலியார் அவர்கள்	...	1

அறிவிப்பு.

சென்னை மயிலாப்பூர் அம்பட்டன் வாராவதி ரோட்டு, பிள்ளையார் தோட்டத்தில் ஸ்ரீமான் இராஜுகிராமணியார் அவர்கள் உதவிய நிலத்தில இச்சமாஜ நிலையக் கட்டடவேலையை இப்போது ஆரம்பித்திருப்பதைப் பற்றி அங்கத்தவர்களுக்கு அறிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கையொப்பம் செய்தவர்கள் தயையுடன் தொகைகளை அனுப்புவதுடன் கையொப்பம் செய்யாதவர்களும் போதுமான அளவும் கையொப்பம் செய்து தொகைகளை அனுப்பக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இங்ஙனம்

கி. குப்புச்சாமி,

காரியதரிசி.